

หนังสือสวดมนต์ (ฉบับย่อ)

ศูนย์วิจัยพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โครงการ 'ธรรมทวาทศวาร' ฟังธรรมทุกเดือนสุขใจตลอดปี
ศูนย์พัฒนาธรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หนังสือสวดมนต์

(ฉบับย่อ)

โครงการ

“ธรรมทวาราศวาท” ฟังธรรมทุกเดือนสุขใจตลอดปี

ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“หนังสือสวดมนต์ (ฉบับย่อ)”

เนื่องในโครงการ **“ธรรมทวาทศवार” ฟังธรรมทุกเดือนสุขใจตลอดปี**

ผู้จัดทำ: นายศักดิ์นรินทร์ ชาวจิว

เจ้าของ : ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

ที่ปรึกษา: ชัยปฐมพร ธนพัฒน์ปวงวัน และหัวหน้าศูนย์วัฒนธรรมศึกษา ทุกเขตพื้นที่

บรรณาธิการ: ศักดิ์นรินทร์ ชาวจิว

กองบรรณาธิการ: วิภาพรรณ ตีปัญญาโย คชานนท์ จินดาแก้ว

วันทนา มาลา

อุไรพร ดาวเมฆลับ

พิสูจน์อักษร: ยุรธร จีนา

ออกแบบจัดทำรูปเล่ม: ศักดิ์นรินทร์ ชาวจิว

ที่อยู่: ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

๑๒๘ ถนนห้วยแก้ว ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

โทรศัพท์: ๐-๕๓๙๒-๑๔๔๔ ต่อ ๑๖๐๐ – ๑๖๐๑

โทรสาร: ๐-๕๓๙๒-๑๔๔๔ ต่อ ๑๖๐๐

Email: rmutlculture1@gmail.com

พิมพ์ที่: ศรีวัฒนา กราฟฟิค โทร. ๐๕๓-๒๓๑๒๐๑, ๐๕๓-๒๒๑๐๙๗

๓/๒๔ ถ.รัตนโกสินทร์ ต.ศรีภูมิ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐

คำนำ

จากสภาพวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ภายใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม ทำให้เกิดภาวะ สับสนในวิถีชีวิต ค่านิยม และภูมิคุ้มกันทางสังคมลดลง จนก่อเกิดการ เบี่ยงเบนทางพฤติกรรม คือ ละเลยในคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม ซึ่ง ปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ให้หลงผิดและ มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดระเบียบ วินัย เกี่ยวข้องยาเสพติด ทะเลาะวิวาท มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และขาดวินัย ในการดำเนินชีวิต

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างเร่งด่วนในการปลูกฝังกล่อมเกลาด้วย หลักธรรมทางศาสนาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันชีวิต ให้มีสำนึกผิดชอบชั่วดี มีสติ พิจารณายั้งคิด มีจิตใจใฝ่ดีและมีพลังใจที่เข้มแข็ง

โครงการ“ธรรมทวาทศวาร” ฝังธรรมทุกเดือนสุขใจตลอดปี จึงจัด ขึ้นในทุกวันพฤหัสบดี ที่ ๓ ของเดือน ตั้งแต่ มกราคม ถึง ธันวาคม ๒๕๖๑ พร้อมกันนี้ ทางศูนย์วัฒนธรรมศึกษา จึงได้จัดทำหนังสือสวดมนต์ขึ้นเพื่อให้ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำไปใช้สวดมนต์ในสถานที่ทำงาน ที่บ้าน หรือใน พิธีการต่างๆ ได้

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

คำนำ	๓
สารบัญ	๔
สวดมนต์เช้า	๕
สวดมนต์เย็น	๙
ลำดับพิธีในวันธรรมสวนะ	๑๕
ลำดับพิธีการฟังพระธรรมเทศนา	๒๙
การเจริญพุทธมนต์	๓๕
การถวายผ้าป่า	๔๓
การถวายเทียนพรรษา	๔๙
ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง	๕๕
บทสวดมนต์อื่นๆ	๖๑

บทสวดมนต์เช้า

โย โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

สวากขาโต เยนะ ภาคะวะตา ธัมโม

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อารโหิตะหิ อะภิปุชชะยามะ

สาธุโน ภัันเต ภาคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปะณณาการะภูเต ปะฐิตัคคัณหาทุ

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา

พุทฺธัง ภาคะวันตัง อะภิวาเทมิ

(กราบ)

สวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม

ธัมมัง นะมัสสามิ

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ

สังขัง นะมามิ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะยั้ง พุทธัสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะกา
รัง กะโรมะ เส ๗

(รับ) นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(นำ) หันทะ มะยั้ง พุทธาภิตติง กะโรมะ เส ๗

(รับ) โย โส ตะถาคะโต อระหัง สัมมาสัมพุทธโ, วิชชาจะระณะ-
สัมปันโน สุคะโต โลกะวิฑู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิสัตถา-
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวา, โย อิมัง โลกัง สะเทวะกังสะมาระ
กัง สะพรหะมะกัง, สัสสะมะณะพราหะมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง
สะยััง อะภิญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ, โย ธรรมัง เทเสสิ
อาทิกัลยาณัง มัชฌะกัลยาณัง ปะริโยสานะกัลยาณัง, สาทถัง
สะพัญญะชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทถัง พรหะมะจะริยัังปะกาเส
สิ, ตะมะหัง ภาคะวันตัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง ภาคะวันตัง สิระสา
นะ मामิฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะยัง ัมมาภิตุติง กะโรมะ เส ๗

(รับ) โย โส สวากขาโต ภะคะวะตา ัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิภัสสิโก, โอบะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, ตะมะหัง
ัมมัง อะภิปุชะยามิ ตะมะหัง ัมมัง สิระสา นะมามิฯ

(กราบ)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิตุติง กะโรมะ เส ๗

(รับ) โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมูละ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะ-
กะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ, ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ
ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิฯ

(กราบ)

สวดมนต์เย็น

หมายเหตุ คำบาลีในวงเล็บใช้สำหรับผู้สวดภาวนาที่เป็นสตรี

โย โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, สักขาธาโต เยนะ
ภาคะวะตา ธัมโม, สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต สาระกะสังโฆ,
ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังขัง อิมหิ สักกาเรหิ ะถา
ระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปุชชะยามะ, สาธุ โน ภันเต ภาคะวา สุจิระปะริ
นิพพุโตปิ, ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา, อิมเ สักกาเร ทุคคะ
ตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ
สุखाเย,

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา, พุทัง ภาคะวันตัง
อะภิวาเทมิ, (กราบ)

สักขาธาโต ภาคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ, (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาระกะสังโฆ, สังขัง นะมามิ
(กราบ)

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธัสสะ ภาวะวะโต ปุพพะภาคะนะมะกา
รัง กะโรมะ เส

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต ภาวะวะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต ภาวะวะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต ภาวะวะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

พุทธธานุสสติ

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธธานุสสะตินะย้ง กะโรมะ เส

ตั้ง ไช ปะนะ ภาวะวันตั้ง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภูค-
คะโต, อิติปิโส ภาวะวา ภาวะหัง สัมมาสัมพุทธโ, วิชาจะระณะ
สัมปันโน, สุคะโต, โลกะวิฑู, ะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา
เทวะมะนุสสานัง, พุทธโ, ภาวะวาติ.

พุทธาภิศติ

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธาภิศติตัง กะโรมะ เส

พุทธรวาระหันตะวะระตาทิกุณาภิยุตโต
สุทธาภิญาณะกะรุธนาหิ สะมาคะตัตโต
โพเชสิ โย สุชณะตังกะมะลังวะ สุโร
วันทามะหัง ตะมะระณัง สิริสะสา ชินนัง

พุทฺธโธ โย สัพพะปาณีนัง ละครณัง เขมมะตตะมัง
ประลฺลษมานุสสติฏฺฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนหัง
พุทฺธัสสาหัง สมิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทฺธโธ เม สามิกิสสะโร
พุทฺธโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
พุทฺธัสสาหัง นิยยาเทมิ ละครีรัญชีวิตฺตัญจิหัง
วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทฺธัสเสวะ สุโพธิตัง
นัตถิ เม ละครณัง อัญญัง พุทฺธโธ เม ละครณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยยัง สัตตฺสุสาสะเน
พุทฺธัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยังปฺปญฺญัง ปะสุตัง อิตตะ
สัพเพปิ อันทะระยา เม มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้ หนึ่งครั้ง)

กาเยนะ วาจาเยนะ ะเจตตะสา วา
พุทฺธเ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
พุทฺธโธ ปะฏิกคัณหะตฺถุ อัจจะ ยันตัง
กาลันตะเร สัจจะริตฺตุง ะพุทฺธเ

ธัมมานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

สรวากขาโต ภาคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก, อะกาลิโก,
เอหิปปัสสิโก, โอปะนะยิโก, ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

ธัมมาภิกิตี

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิกิตีตัง กะโรมะ เส

สรวากขาตตะตาทิกุณะโยคะวะเสนะ เสยโย

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธาริ

วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง

ธัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) ะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร

ธัมโม ทุกข์สสะ ฆาตา จะ วิธาดา จะ หิตัสสะ เม

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะริรัญชีวิตัญจิหัง

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง ะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัชเฒะยยัง สัตถุ สาสะเน

ธัมมัง เมวันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อិธะ

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้ หนึ่งครั้ง)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตตะสา วา
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม

สังฆานุสสติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆานุสสตีนะยัง กะโรมะ เส

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภาคะ
วะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามีจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุ
คานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเนยโย, อัญชะลีกะระณิโย, อะนุตตะรัง
ปุณฺณกเขตตัง โลกัสสา ตี.

สังฆาภีคิตติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภีคิตติง กะโรมะ เส

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคฺคณาทียุตโต
โยภุสฺสัพพิโต อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏฺฐิ
สีลาทีธัมมะปะวะราสะยะกาเยจิตโต
วันทามะหัง ตะมะรียานะคะณัง สุสุทัง

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง ละครณัง เขมะมุตตะมัง
ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สีเรนะหัง
สังฆัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาทา จะ หิตัสสะ เม
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ ะวีริญชีวิตัญจิหัง
วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง
นัตถิ เม ละครณัง อัญญัง สังโฆ เม ละครณัง ะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยยัง สัตถุ สาสะเน
สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิตะ
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา

(หมอบกราบแล้วสวดดังนี้ หนึ่งครั้ง)

กาเยนะ วาจาเยนะ เจตะสา วา

สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มายา ยัง

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ

ลำดับพิธีในวันธรรมสวนะ

ในวันธรรมสวนะ หรือวันพระวันศีล ที่ชาวล้านนาไปทำบุญที่วัด ก็จะนำขันประกอบด้วย ดอกไม้ เทียน (อาจจะเป็นเทียนขี้ผึ้ง หรือเทียนแล้ (ฉูป) ก็ได้) น้ำหยาด (น้ำสำหรับกรวด) และโภชนาหาร

เมื่อไปถึงแล้ว ให้ไปไหว้พระ ประธาน จากนั้นมาใส่ขันแก้วทั้งสาม โดยคำกล่าวตอนใส่ขันแก้วทั้งสามนี้ มีหลายบท โดยนำดอกไม้และเทียน ใส่ทีละมุม มุมแรกว่า “พุทโธ อะระหัง” มุมที่ ๒ ว่า “ธัมโม ปัจจัตตัง” มุมที่ ๓ ว่า “สังโฆ ยะทิทัง”

จากนั้นใส่ขันอื่นๆ โดยใช้เทียน ๑ คู่ และดอกไม้ จนครบทุกขัน และเติมน้ำลงในน้ำต้นคนโท (ถ้ามี) สำหรับถวายพระพุทธรูป จากนั้นกราบลง ๓ ที จากนั้น น้ำข้าวและอาหาร ไปใส่บาตรและถาดสำหรับใส่อาหาร (บางแห่งจะใส่เฉพาะอาหาร ส่วนข้าวจะใส่ตอหนบทถวายพรพระ)

เมื่อทุกอย่างเรียบร้อย ก็จะไปนิมนต์พระสงฆ์ขึ้นสู่วิหาร

พระสงฆ์-สามเณรมาขึ้น ขึ้นนั่งบนแท่นสงฆ์เรียบร้อย ปู่อาจารย์ผู้นำพิธีสงฆ์ เชิญประธานจุดเทียนธูปบูชาพระรัตนตรัย ทุกคนพนมมือ

จากนั้นเริ่มพิธีไหว้พระเป็นลำดับต่อไป ดังต่อไปนี้

อิมิณา ลักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามะ

อิมิณา ลักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามะ

อิมิณา ลักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ

(กราบ)

สะหฺวากขาโต ภาวะะวะตา ธรรมิโก ธรรมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สภาวะะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสุง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะปัญจะ-
สีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ
สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ
สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สະระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สະระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สະระณัง คัจฉามิ

ติสฺสະระณะ คະมะนัง นิฏฺฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) “อามะกันเต”

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
มุสาวาทา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง
สะมาதியามิ

(พระสงฆ์สรูปศีล) อิมานิ ปัญฺจะ สิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะตัง ยันติ, สีเลนะ
โภคะสัมปทา, สีเลนะ นิพพุตัง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเยฯ

โยงข้าวบาตร

สาธุ โอกาสะ, โอิทานะ ปิณฑะปาตัง ทานัง, นิพพานัง ปะระมัง สุขัง
(๓ รอบ)

ถวายพรพระ

(บทนี้พระสงฆ์จะเป็นผู้สวด โดยศรัทธาที่ยังไม่ได้ใส่ข้าว ก็จะถูกไปใส่
ข้าวตอกนบท พาทูงๆ)

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน
สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุท
โธ ภาคะวาติฯ

สะวากขาโต ภาคะวะตา อัมโม สันทิฏฐิโก อกะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติน

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อชุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะเทีหัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

พาหุงสะหัสส สมะภินิมมิตะสาวุธันตัง

ครีเมชะลัง อุตตะโส ระสะเสนะมารัง

ทานาทีธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิน

มาราติเร กะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง

โฆรัมปะนาฬะวะกะมักชะมะถัฑะยักขัง

ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิน

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง

ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทาร์ธันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิน

อุกขิตตะชัคคะมะตีหัตตะสุทาร์ธันตัง

ธาวันติโยชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง

อิทธิภิสังชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัตตะวานะ กัฏฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินิยา

จิณฺญาเย ทุฏฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชฌเ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกาว่าทะเกตุง

วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันทะปะนันทะภุชะคัง วิพุชัง มะหิตธิง

ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทุดคาหะทีฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง

พรหมัง วิสุทฺธิชุตฺติมิตฺติพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตานิ พุทฺธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย

วาจะโน ทินะทีเเน สะระเต มะตันที

หิตวานะเนกะวิธินา จุปฺททะวานิ

โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

มหาการุณิกโก นาโถ
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
ชะยฺนโต โพธิยา มุเล
เอวัง ตะวัง วิชโย โหหิ
อะปะราชิตะปัลลังกะ
อะภิสเสเก สัพพะ พุทธานัง
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะพุทธานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะธัมมานุภาเวนะ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะสังฆานุภาเวนะ

หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ
ลักขานัง นันทิวฑฺฒะโน
ชะยฺสสุ ชะยะมังคะเล
สีเส ปะฐฺฐะวิโปกชะเร
อัคคฺปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุปะภาตัง สุกฺกุณฺณิถัง
สุยฺยิณฺฐัง พรั้มมะจาโรสุ
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะณิธิเต ปะทักขิณาย
ละภันตฺตเถ ปะทักขิณะ

รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ

สุมาครวัตตาน

(อาจารย์หรือผู้ประกอบพิธี จะเป็นคนกล่าวขมาของถวายพระ
ทั้งหมด เพื่อให้ของถวายทานเหล่านั้นปราศจากมลทิน)

อะหัง วันทาமி สัพพะวัตถูทานัง สัพพะัง โทสัง ชะมะเถ เม ภัน
เตฯ

สาธุ สาธุ โอกาสะ ข้าแต่สัพพะเยื้องเครื่องครวัตทาน สห
ปริวารหลายหลาก พร้อมทุกภาคนานา อันสัทธาผู้ข้าทั้งหลาย ได้ขง
ถวายมาตกแต่ง สัพพะแห่งทานา อันหาได้มาโดยชอบ ประกอบด้วย
เจตนา ยามเมื่อมาตาแต่งห้าง คีตรำสร้างของทานบได้แบ่งปันหยุด
หย่อน หลอนได้กินก่อนทานลูน บได้ปองปุนเปนส่วน หลอนได้ควน
หยุดเอา ยามเมื่อมัวมาตกแต่ง ได้เหยียดแต่งเทียวกลาย ของทาน
ทั้งหลายตกต่ำ ได้ข้ามย่ำติเตียน ได้เจียรจำคำบชอบ ของทานตกต่ำ
ยอบกวนเกลา หล้างเทือมัวมาแหนบห่อ บทันได้ผ่อขัดสี หล้าเทือ
ได้เดือดต่ำตีเต็กอ่อน เขาช่างอดอดอ่อนกวนกิน หูได้ยีนออกปาก เปน
คำหากรุนแรง ได้จาแข็งขนาบ คำร้ายหยาบพาโล มีโมโหกเร็วโกรธ
ผู้ข้าก็รู้ว่าเป็นโทษเวรกรรม บได้ครพอยำเดือดต่ำ ออกปากว่าโหงน
หงาน หล้าเทือลูกหลานมาใกล้ ได้ขับไล่จำหนึ กลัวเปนวจีคำปาก

กลัวเปนนบาปเพนกัมม์ หลอนได้กระทำฟ้าวพั้ง นอนยี่นนิ่งข้ามกลาง
เห็อโตลน้ำลายตกลีไ่ ทังเส้นผมน้อยใหญ่หล่นไล่ของท่าน หล้างเห็อ
ช่วยล้างจานถ้วยถาด บ่พอสะอาดหมดไล่ หลงลืมไปปลั่งพลาด
ด้วยความประหมาทลสา กลัวเปนโภยาโทษใหญ่ จึงตกแต่งได้นำมา
ยังปุ่พาดวงดอก ข้าวดอกพร้อมเทียนไฟ น้ำสุคันโททกะไล่ขึ้นช้อย
ผู้ข้าน้อยขอสุมา สัพพะปริวารหลายเย็อง อันเปนเครื่องของท่าน ขอ
เครื่องวิเสสนะทานเจ้าโปรดหื้อหาย กลายเปนอโหสิกัมม์ ออย่าหื้อ
เปนนิวรณ์ธัมม์พายหน้า แก่สัทธาผู้ข้าน้อยหลาย ชุผู้ชุกน ชุน้อยใหญ่
ยิงชาย นันจุงจักมีเทียงแท้ดีหลีฯ

กายทวาเร วจิตวาเร มโนทวาเร สัจญจิญจะ อสัจญจิญจะ
อดีตโทษัง อนาคตโทษัง ปัจจุปันนโทษัง สัพพังโทษัง ชะมันตุ โนฯ

คำถวายข้าวพระพุทธ

(ตั้ง นะโม ๓ จบ)

อิมัง สุปะพัตถุชะนะสัมปันนัง สาสินัง โภชะนัง อุทะกัง วะรัง
พุทธัสสะ ปุเชมิ ฯ "

ข้าพเจ้าขอบูชาด้วยโภชนะข้าวสาลี พร้อมด้วยแกงกับ และ
น้ำอันประเสริฐนี้แด่พระพุทธเจ้า

คำถวายภัตตาหาร

(ตั้ง นะโมฯ ๓ จบ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆ์สสะ
โธโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ , อิมานิ ภัตตานิ สะปะ
ริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ที่ฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่ง
ภัตตาหารกับของที่เป็นบริวาร ทั้งหลายเหล่านี้แด่พระสงฆ์ ขอ
พระสงฆ์จงรับซึ่งภัตตาหารกับของที่เป็นบริวารทั้งหลาย เหล่านี้เพื่อ
ประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

อนุโมทนาคาถา

(เป็นบทที่พระสงฆ์อนุโมทนาในการถวายทานและให้พร จะกรวดน้ำตอนบท
ยะถา ... ไปจนถึง ...มะณีโชติระโส ยะถา แต่กรวดน้ำเพียงครั้งหนึ่งก่อน อีก
ครั้งที่เหลือ ไว้กรวดตอนบทกรวดน้ำแบบพื้นเมือง)

ยะถา วาวิระหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง เหวะเมวะ อิตโต
ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ชิปปะเมวะ
สะมิชณะตุ สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปัจจันโท ปัณณะระโส ยะถา มะณี
โชติระโส ยะถา ฯ

สัพพีதியเ วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ภาวัตวันตะ
ราโย สุขี ที่ขมายโก ภาวะระ อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจัจัง วุชตมาปะจายิ
โน จัตตาโร ธิมมา วัชตมันติ อายุ วัณเณ สุขัง พะลัง ๗

ระตะนัตตะยานุภาเวนะ
ทุกขะโรคะภะยา เวรา
อะเนกา อั้นตะรายาปิ
ชะยะสิทธิ ณะนัง ลากัง
สิริ อายุ จะ วัณ เณ จะ
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ

ระตะนัตตะยะเตชะสา
โสกา สัตตุ จุปัททวา
วินัสสันตุ อะเสสะโต
โสตถิ ภาคยัง สุขัง พะลัง
โกคัง วุชตมี จะ ยะสะวา
ชีวะสิทธิ ภาวันตุ เต ๗

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,
อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,
อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,
ยังกัญจิ กุสะลัง กัตตัพพัง กัมมัง สัพเพหิ กะเตหิ กะตัง
ปุญญัง โน อะนุโมทันทุ, สุนันตุ โภนโต, เย เทวา อัสมิง ฐาเน
อะธิตะตา ทีฆายุกา สะทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุขี อัตตานัง
ปะริหะรันตุ,

มาตาปิตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ ญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ อะญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุขิตา โหนตุ ทุกขา
ปะมุญจันตุ,

สัพเพ นักขัตตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ เทวา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ อาจะริยูปัชฌายา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพพะสัมปัตตีนัง สะมิชฌันตุ โวฯ

วันทาหลวง

วันทามิ พุทฺธัง สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม ภาณฺเต

วันทามิ ธัมมํ สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม ภาณฺเต

วันทามิ สังฆํ สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม ภาณฺเต

วันทามิ คระรูปฺชฌายาจะริเย สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม

ภาณฺเต

วันทามิ กัมมัญฺจิสฺสํ สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม ภาณฺเต

วันทามิ อาราเม พัทฺตธะสีมายัง สัพฺพัง เม โทสํ ขมะระตะ เม

ภาณฺเต

วันทามิ เจตียัง สัพฺพัง สัพฺพัญฺจิสฺสเนสุ ปะติญฺจิสฺสิตา สะริระชาตุโย
มะหาโพธิง พุทฺธรูปัง สะกะลัง สะทา นาคะโลเก เทวะโลเก
พรัหฺมะโลเก ชัมพูทีเป ลังกาทีเป สะริระชาตุโย เกสาชาตุโย
อะระหันตะชาตุโย เจตียัง คันธะกุญฺจิง จะตุราสีติสะหัสเส ธัมมกัชนฺธ
สัพฺเพลัง ปาทะเจตียัง อะหัง วันทามิ สัพฺพะโสข

วันทาน้อย

วันทามิ ภาณฺเต สัพฺพัง อะปะราธัง ขมะระตะเม ภาณฺเต, มะยา

กะตัง ปุญฺญญัง สามินา อะนุโมทิตัพฺพัง สามินา กะตัง ปุญฺญญัง มัยหัง

ทาตัพฺพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ

(บางแห่ง ใช้อักขรบทในการขอขมา เช่น

กาเยนะ วาจาเยะ วจะเจตตะสา วา
พุทฺเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
พุทฺโธ ปะฏิคคัณ्हะตุ อัจจะ ยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วัชชะพุทฺเธ

กาเยนะ วาจาเยะ วัช เจตตะสา วา
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะฏิคคัณ्हะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วัช ธัมเม

กาเยนะ วาจาเยะ เจตตะสา วา
สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มายา ยัง
สังโฆ ปะฏิคคัณ्हะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วัช สังฆะ)

คำลาพระสงฆ์

หั้นทะทานิ, มะยัง ภัันเต, คัจฉามะ พะหุกิจจา
มะยัง พะหุกะระณียาย

พระสงฆ์ตอบว่า

ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญะณะย

ลำดับพิธีการฟังพระธรรมเทศนา

การฟังธรรมตามกาล พระพุทธเจ้าถือเป็นมงคลหนึ่งใน มงคลทั้ง ๓๘ ประการ

กาลต่างๆ ที่พุทธบริษัทได้มีโอกาสฟังธรรม เช่น วันธรรมสวนะ เมื่อจิตใจเศร้าหมอง เมื่อมีผู้รู้ธรรมมาแสดงธรรม กาลเหล่านี้หากได้ฟังธรรมนั้น นับว่าเป็นมงคลอย่างยิ่ง

ในการฟังธรรมหนึ่งๆ สิ่งสำคัญ จะต้อง “อาราธนาธรรม” เสียก่อน เถกเช่นท้าวสัทหมบตีพรหม ที่อาราธนาให้พระพุทธเจ้าแสดงออกโปรดเวไนยสัตว์ ด้วยแต่เดิม หลังจากที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ทรงเห็นว่าธรรมะที่พระองค์ได้รู้นั้น ยากต่อการเข้าใจของคนทั่วไป หากว่าพระพุทธเจ้าองค์ใดที่ตรัสรู้ธรรม แล้วไม่ได้เผยแผ่ธรรมนั้น ก็จะเรียกว่า ปัจเจกพุทธเจ้า

แต่พุทธโคดม เมื่อท้าวสัทหมบตีพรหมลงมาอาราธนา ก็ทรงพิจารณาได้ถึงบัว ๔ เหล่า แม้ว่าธรรมนั้นจะเข้าใจยาก แต่ก็พอที่จะสติปัญญาของผู้คนก็สามารถที่จะรับรู้ได้ และเข้าใจธรรมนั้นได้ คนเหล่านี้ ที่สามารถโปรดได้ จึงเรียกว่า เวไนยสัตว์

โดยปกติทั่วไปของการลำดับฟังธรรม สิ่งที่ต้องเตรียม นอกจากชุดโต๊ะหมู่บูชา ฐานเทียน ชั้นขอสิล กัณฑ์เทศน์ แล้ว มักจะมี “เทียนส่องธรรม” ๑ เล่ม วางไว้หน้าองค์เทศน์ ซึ่งธรรมเนียมการจุดเทียนส่องธรรมนี้ แต่เดิมการเทศนาจะใช้โปลาในการเทศน์ การที่จะอ่านจากโปลาเป็นประจำเป็นต้องใช้แสง แสงในวิหารแต่ก่อน จะใช้แสงไฟจากเทียนเป็นสำคัญ แม้ว่าปัจจุบันจะมีการใช้ไฟฟ้าแล้วก็ตาม ธรรมเนียมการจุดเทียนส่องธรรม ก็ยังคงมีกันอยู่

ลำดับขั้นตอนต่างๆ มีดังนี้

ประธานจุดเทียนธูปบูชาพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทัง อะภิปุชชยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปุชชยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ สังขัง อะภิปุชชยามะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะหาวกาขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สภาวะะสังโฆ สังขัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสุง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระणेณะ สะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระणेณะ สะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระणेณะสะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ)

รับศีล โดยยกกล่าวตามพระสงฆ์ที่ละข้อ ทั้งบทไตรสรณคมน์และศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

สังขัง สรรระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังขัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สรรระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังขัง สรรระณัง คัจฉามิ

(เฉพาะพระสงฆ์)

ติสฺสระณะ คมะนัง นิฏฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) “อามะกันเต”

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สมะมาทियามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สมะมาทियามิ

กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สมะมาทियามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สมะมาทियามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สมะมาทियามิ

(พระสงฆ์สรุปลีล)

อิมานิ ปญฺจะ สิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะตัง ยันติ, สีเลนะ โภคะลัมปทา, สีเลนะ นิพพุตัง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเยฯ

หลังจากรับศีล ๕ แล้ว ประธานในพิธี จุดเทียนสองธรรม หน้าองค์
เทศ จากนั้นปู่อาจารย์ จะทำการอาราธนาธรรมเป็นลำดับต่อไป

อาราธนาธรรม

พริ้งมา จะ โลกาศิปตี สะหัมปะติ
กัตถัญชะลี อ้นธิวะรัง อะยาจะณะ
สันตีระ สัตตปาปะระชัคคะชาติกา
เทเสตุ ธิมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชังฯ

การเทศน์ในปัจจุบัน จะมีอยู่สองลักษณะ คือการเทศน์แบบพื้นเมือง
คือการเทศน์ ธรรมคำว ที่แต่งในลักษณะของร่าย พร้อมกับเทศน์ด้วย
ท่วงทำนองต่างๆ และเทศน์ธรรมบรรยาย (ซึ่งอาจจะเป็น ๑ ธรรมมาสน์ หรือ
๒ ธรรมมาสน์)

การฟังธรรมในบางพื้นที่ โดยเฉพาะฟังธรรมแบบพื้นเมือง มักนิยม
จุดเทียนบูชาธรรม ในขณะที่นั่งฟังไปด้วยก็มี

หลังจากที่พระสงฆ์องค์เทศน์ เทศนาธรรมจบลง

ทุกคนกล่าว “สาธุ”

จากนั้น เชิญประธาน ถวายจตุปัจจัยไทยธรรม (กัณฑ์เทศน์) ให้กับ
พระสงฆ์องค์เทศน์

พระสงฆ์อนุโมทนา พร้อมกับให้พร ในบท “ยถา ฯ สัพพี ฯ)

ผู้ฟังธรรมกรวดน้ำ ในบท ยถา ฯ โดยกรวดน้ำเพียงครั้งเดียว ส่วน
อีกครึ่ง จะกรวดต่อนกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้น อาจจะนั่งสมาธิสักครู່หนึ่ง เพื่อให้ครบ ทาน ศีล ภาวนา
จากนั้นจึงกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

ยังกัญจิ กุสะลัง กัตตัพพัง กัมมัง สัพเพหิ กะเตหิ กะตัง
ปุญญัง โน อะนุโมทนต์ุ, สุณันตุ โภนโต, เย เทวา อัสมิง ฐาเน อะธิตะตา
ทีชฌายกา สะทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุชี อัตตานัง ประริหารันตุ,

มาตาปิตา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ญาติกา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อะญาติกา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุชิตา โหนตุ ทุกขา

ปะมุญจันตุ,

สัพเพ นกัชตตะตา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ เทวา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อาจะริยูปัชฌายา สุชิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพพะสัมปัตตัตถัง สะมิชฌันตุ โวฯ

วันทาหลวง

วันทามิ พุทชัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ ธิ้มมัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ สังซัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ คะรุบั้งฉาบายาจะริเย ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ กัมมัญญานัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ อาราเม พัทธะสีมายัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ เจตียง ลัฟพัง ลัฟพัญญานะสุ ปะติญญิตา สะวีระชาตโย

มะหาโพธิง พุทธรูปัง สะกะลัง สะทา นาคะโลเก เทวะโลเก ภัร์ริมะโลเก ชัม
พุทเทเป ลังกาทิเป สะวีระชาตโย เกสาชาตโย อะระหันตะชาตโย เจตียง คันตะ
กุญจิง จะตุราสีติสะหัสเส ธิ้มมังขันธะ ลัฟเพสัง ปาทะเจตียง อะหัง วันทามิ
ลัฟพะโสฯ

วันทาน้อย

วันทามิ ภัันเต ลัฟพัง อะปะระรัง ขะมะณะเม ภัันเต, มะยา กะตั้ง

ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตั้ง ปุญญัง มัยหัง ทาทัพพัง, สาธุ
สาธุ อะนุโมทามิฯ

การเจริญพุทธมนต์

การเจริญพุทธมนต์ เป็นการนำพระสูตรต่างๆ เรียงร้อยมาสาธยายมนต์เพื่อช่วยต่อการจดจำ และก่อให้เกิดสมาธิ ที่สำคัญเผยแผ่พระธรรมจากพระสูตรต่างๆ สู่ศรัทธาประชาชน

ปัจจุบันประชาชนไม่ได้ใช้ภาษาบาลีเป็นหลัก จึงมองพุทธมนต์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

การเจริญพุทธมนต์ ก่อเกิดสมาธิ เมื่อเกิดสมาธิแล้วทำให้เกิดย่อมเกิดพลาณภาพในด้านต่างๆ เช่น ทำให้เกิดสิ่งที่ตั้งงามขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นจิตใจ ชีวิต สุขภาพ ครอบครัวยิ่งจะดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ด้านทานสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากชีวิต

ต่อมาจึงมีผู้นิยมนำพระพุทธรูปมาใช้เป็นพระพุทธรูปเพื่อด้านทานสิ่งไม่ดีทั้งหลาย พระพุทธรูปจึงถูกเรียกว่า “พระปริตร” แปลว่าเครื่องต้านทาน ป้องกัน รักษา

ต่อมาภายหลัง พระพุทธรูปที่มีอานุภาพในการต้านทาน คัดค้าน ป้องกัน รักษา จึงถูกเรียกว่า พระปริตร ตามไปด้วย

เราใช้การเจริญพุทธมนต์ในงานมงคลต่างๆ เช่นงานขึ้นบ้านใหม่ งานแต่งงาน หรือทำบุญประจำปี ก็จะมีการนิมนต์พระสงฆ์ โดยมากจะนิมนต์เป็นเลขที่ เช่น ๕ รูป ๗ รูป หรือ ๙ รูปเป็นต้น โดยจัดโต๊ะหมู่บูชา และอาสนะพระสงฆ์ พร้อมเตรียมบาตรน้ำมนต์ บรรจุด้วยน้ำขมิ้น ส้มป่อย น้ำอบน้ำหอม พร้อมด้วยเตรียมเทียนน้ำมนต์ ๑ เล่ม และฝ้ายสายสิญจน์ ที่พันจากพระพุทธรูป บาตรน้ำมนต์ ไปรอบปริมณฑล และเงื่อนปลาย ปล่อยไว้สำหรับพระสงฆ์

เมื่อทุกอย่างพร้อม ประธานจุดเทียนธูปบูชาพระรัตนตรัย พร้อม
ถวายขันชอศีล (หรือถวายก่อนการอาราธนาศีลก็ได้)

อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปุชฺชยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ ธรรมัง อะภิปุชฺชยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปุชฺชยามะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภาวะวา พุทฺธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะหาวากขาโต ภาวะวะตา ธรรมิโม ธรรมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระणेณะ สะหะ ปญฺจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสูง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักษะณัตถายะ ติสระणेณะ สะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักษะณัตถายะ ติสระणेณะ สะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักษะณัตถายะ ติสระणेณะสะหะปญฺจะสีลา นียาจามะ)

รับศีล โดยกล่าวตามพระสงฆ์ที่ละข้อ ทั้งบทไตรสรณคมน์และศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภคคะวัตโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภคคะวัตโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภคคะวัตโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

(เฉพาะพระสงฆ์) ติสระณะ คมะนัง นิฏฺฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) “อามะกันเต”

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ

กาเมสุ มิจฉาจारा เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขา ปะทังสะมาทิยามิ

(พระสงฆ์สรุปลีล)

อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะตัง ยันติ, สีเลนะ โภคะสัมปทา, สีเลนะ นิพพุตติง
ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเยช

เมื่อรับศีลเสร็จแล้ว ประธานในพิธีประเคนขันน้ำมนต์ให้กับประธาน
สงฆ์ แล้วปู่อำจารย์นำกล่าวอาราธนาพระปริตร

วิปัสสนาปฏิบัติ	สัพพะสัมปัตติ สิทฺธิยา
สัพพะทุกขะ วินาสายะ	ปะริตตัง พรุถะ มังคะลัง
วิปัสสนาปฏิบัติ	สัพพะสัมปัตติ สิทฺธิยา
สัพพะภะยะ วินาสายะ	ปะริตตัง พรุถะ มังคะลัง
วิปัสสนาปฏิบัติ	สัพพะสัมปัตติ สิทฺธิยา
สัพพะโรคะ วินาสายะ	ปะริตตัง พรุถะ มังคะลัง

จากนั้นพระสงฆ์รูปที่สามขัดสังคเคฯ (อัญเชิญเทวดา) จากนั้น
พระสงฆ์เริ่มสวดพระปริตร

เมื่อถึงบท “มงคลสูตร” ตอนทีสวดว่า

“อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณชิตานัญญะ เสวะนา
ปุชชา จะ ปุชชะนียามัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ”

ประธานในพิธีจุดเทียนน้ำมนต์ที่บาตรน้ำมนต์ จากนั้นนั่งจนจบพิธี

เมื่อพระสงฆ์เจริญพุทธมนต์จบแล้ว ปู่อำจารย์นำปัจจัยไทยทานมา
เตรียมไว้หน้าพระสงฆ์แต่ละรูป จากนั้นกล่าวคำถวายภัตตาหาร

คำถวายภัตตาหาร

(ตั้ง นะโมฯ ๓ จบ)

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยา
มะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ , อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาคู
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายซึ่งภัตตาหาร
กับของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่ง
ภัตตาหารกับของที่เป็นบริวารทั้งหลาย เหล่านี้เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

อนุโมทนาคาถา

(เป็นบทที่พระสงฆ์อนุโมทนาในการถวายทานและให้พร จะกรวดน้ำตอมนบท ยะถา
ไปจนถึง ...มะณีโชติระโส ยะถา แต่กรวดน้ำเพียงครั้งหนึ่งก่อน อีกครั้งที่เหลือ ไว้กรวด
ตอมนบทกรวดน้ำแบบพื้นเมือง)

ยะถา วาริวะหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง เอะวะเมวะ อิตโต ทินนัง
เปตานัง อุปะกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ชิบปะเมวะ สะมิชณะ
ตุ สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปาจันโท ปัณณะระโส ยะถา มะณี โชติระโส ยะถา ฯ

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ะวัตวันตะราโย สุขี
ทีชฌายุกิ ะวะวะ อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจัจจ วุชตมาปะจายินโน จัตตาริ รัมมา
วัชตมันติ อายุ วังโณ สุขัง พะลัง ฯ

(พระสงฆ์อาจจะสวดบทอื่นต่อจากนี้ก็ได้)

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

ยังกิญจิ กุสะลัง กัดตัพพัง กัมมัง สัพเพหิ กะเตหิ กะตัง ปุญญัง โน

อะนุโมทันตุ, สุณันตุ โภจนโต, เย เทวา อัสสัมัง ฐาเน อะธิตะตา ที่ฆายุกา

สะทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุขี อัตตตานัง ประหะรันตุ,

มาตาปิตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อะญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุขิตา โหนตุ ทุกขา

ปะมุญจันตุ,

สัพเพ นกขัตตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ เทวา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อาจะริยูปัชฌายา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพพะสัมปัตตัตถัง สะมิชฌันตุ โวฯ

วันทาหลวง

วันทามิ พุทชัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ ธิ้มมัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ สังซัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ คะรุบั้งฉายาจะริเย ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ กัมมัญญานัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ อาราเม พัทธะสีมายัง ลัฟพัง เม ไทสัง ขะมะละ เม ภัันเต

วันทามิ เจตียัง ลัฟพัง ลัฟพัญญาเนสุ ปะติญฐิตา สะริระชาตุโย
มะหาโพธิง พุทธฐุปัง สะกะลัง สะทา นาคะโลเก เทวะโลเก ภัร์ห์มะโลเก
ซั่มพุทฺธิเป ลังกาทีเป สะริระชาตุโย เกสาธาตุโย อะระหันตะชาตุโย เจตียัง
คันธะกุกฺกิง จะตุราสีติสะหัสเส ธิ้มมักขันธะ ลัฟเพสัง ปาทะเจตียัง อะหัง
วันทามิ ลัฟพะโสฯ

วันทาน้อย

วันทามิ ภัันเต ลัฟพัง อะปะระรัง ขะมะละเม ภัันเต, มะยา กะตั้ง

ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตั้ง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ
สาธุ อะนุโมทามิฯ

การถวายผ้าป่า

ผ้าป่าแต่เดิม เป็นการที่พระสงฆ์ได้มาซึ่งผ้าไตรจีวร จากผ้าที่เขาทิ้งไว้ในป่า หรือผ้าจากการพันศพ อันเป็นผ้าเก่าหรือคดลูกฝุ่น หรือผ้าบังสุกุล ซึ่งถือว่าเป็นผ้าที่ไม่มีเจ้าของพระสงฆ์จึง “ซักผ้า” หรือพิจารณาผ้าบังสุกุลนั้นมาทำความสะอาดและตัดเย็บเป็นผ้าไตรจีวรสำหรับนุ่งห่ม ด้วยเดิมทีพระพุทธรเจ้ายังไม่มีพระบรมพุทธานุญาตให้รับผ้าจากฆราวาสโดยตรง

ต่อมาพระพุทธรเจ้าจึงได้มีพระบรมพุทธานุญาตในรับผ้าจากฆราวาสได้ เพื่อเจริญศรัทธาและบรรเทาความทุกข์ยากของคณะสงฆ์ จึงได้มีการถวายผ้าป่าในกาลต่อมา

ชาวบ้านนิยมจัดกองผ้าป่า มีลักษณะของต้นกัลปพฤกษ์เป็นส่วนมาก ประกอบด้วยเครื่องปัจจัยไทยทานต่างๆ และสิ่งที่สำคัญ คือผ้าผืนใดผืนหนึ่ง อาจจะเป็นสบง หรือจีวร หรือสังฆาฏิ พาดไว้โดยสมมติว่าเป็นผ้าบังสุกุลที่ทิ้งไว้ในป่า เพื่อให้พระสงฆ์พิจารณาซักผ้าบังสุกุลนั้นไปใช้ต่อไป

ผ้าป่า สามารถทอดได้ตลอดปี ไม่มีการกำหนดเวลาเหมือนกฐิน เมื่อเจ้าภาพตั้งกองผ้าป่าแล้วมักจะบอกบุญไปยังบุคคลที่รู้จัก จะได้ร่วมทำบุญและอนุโมทนาบุญในครั้งนี้

เมื่อพร้อมแล้วก็ตั้งขบวนแห่องค์ผ้าป่าไปยังวัด หรือสถานที่ที่ประกอบพิธี

เมื่อทุกอย่างพร้อมแล้ว ประธานจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย แล้วกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัยพร้อมกัน

อิมิณา สักกาเรนะ พุทชัง อะภิปุชชะยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปุชชะยามะ

อิมิณา สักกาเรนะ สังขัง อะภิปุชชะยามะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา พุทชัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะหาวากขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สภาวะะสังโฆ สังขัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสูง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักขะณัตถายะ ติสระระเณนะ สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักขะณัตถายะ ติสระระเณนะ สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสูง วิสูง รักขะณัตถายะ ติสระระเณนะสะหะปัญจะสีลา นียาจามะ)

รับศีล โดยกล่าวตามพระสงฆ์ที่ละข้อ ทั้งบทไตรสรณคมน์และศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

พุทชัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังขัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
ทุติยัมปิ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
ทุติยัมปิ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

(เฉพาะพระสงฆ์) ติสฺสระณเณ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

(ร้บพร้อมกันว่) “อามะกันเต”

ปาณตปาตว เวระมะณี ลิกขว ปะทัง ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

(พระสงฆ์สรุปลีล)

อิมานิ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

คำถวายผ้าป่า

(พร้อมกัน)

๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙
๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙ ๙๙๙

(กล่าวนำ)

อิมานิ มะยัง ภัณฑะ ปังสุกุลละจีระรานิ สะปะริวารานิ
ภิกขุสังฆ์สสะ โอิโณชะยามะ สาธุโน ภัณฑะ ภิกขุสังฆ์
อิมานิ ปังสุกุลละจีระรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆารัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้าบังสุกุล
จีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้า
บังสุกุล จีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์
และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดสิ้นกาลนานเทอญ

จากนั้นพระเคนปัจฉัยไทยทานแต่พระสงฆ์ พระสงฆ์ก็พิจารณาผ้า
บังสุกุล แล้วจึงอนุโมทนาพร้อมกับให้พร

อนุโมทนาคาถา

(เป็นบทที่พระสงฆ์อนุโมทนาในการถวายทานและให้พร จะกรวดน้ำตอนบท ยะถา ...
ไปจนถึง ...มะณีโชติระโส ยะถา แต่กรวดน้ำเพียงครั้งหนึ่งก่อน อีกครั้งที่เหลือ ไว้กรวด
ตอนบทกรวดน้ำแบบพื้นเมือง)

ยะถา วาริวะหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาตะรัง เอะวะเมวะ อิโต ทินนัง
เปตานัง อุปะกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ชิปปะเมวะ สะมิชณะ
ตุ ลัฟเพ ปุเรนตุ สังกัปปาจันโท ปัณณะระโส ยะถา มะณี โชติระโส ยะถา ฯ
ลัฟพีติโย วิวัชชันตุ ลัฟพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ะวัตวันตะราโย สุขี
ทีฆายุกิ ะวะวะ ะกะวิทาทะนะสีลิสสะ นิจัจัง วุฑฒาปะจายินิ จัตตาโร รัมมา
วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

(พระสงฆ์อาจจะสวดบทอื่นต่อจากนี้ก็ได้)

ผู้ฟังธรรมกรวดน้ำ ในบท ยถา ฯ โดยกรวดน้ำเพียงครั้งเดียว ส่วน
อีกครึ่ง จะกรวดต่อนกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้น อาจจะนั่งสมาธิสักครู่หนึ่ง เพื่อให้ครบ ทาน ศีล ภาวนา
จากนั้นจึงกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

ยังกัญจิ กุสะลัง กัตตัพพัง กัมมัง สัพเพติ กะเตติ กะตัง ปุญญัง โน
อะนุโมหันตุ, สุณันตุ โภจนโต, เย เทวา อัสมิง สฺวานะ อะธิตะตา ที่ชาเยกา สะ
ทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุขี อตตานัง ประริหะรันตุ,

มาตาปิตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อะญาติกา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญ

จันตุ,

สัพเพ นกขัตตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ เทวา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อาจะริยุปัชฌายา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพพะสัมปัตตัตถัง สะมิชฌันตุ โวฯ

วันทาหลวง

วันทามิ พุทฺธัง สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ ธัมมํ สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ สังฆํ สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ คระุปฺชฌายาจะริเย สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ กัมมัญฺจฺจานํ สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ อาราเม พัทฺธะสีมายัง สัพฺพัง เม โทสฺยัง ขะมะถะ เม ภันเต

วันทามิ เจตียัง สัพฺพัง สัพฺพัญฺจฺจานะสุ ปะติญฺจิตฺตา สะริระชาตุโย
มะหาโพธิง พุทฺธรूपัง สะกะลัง สะทา นาคะโลกะ เทวะโลกะ พรัหฺมะโลกะ ชัมพูทีเป
ลังกาทีเป สะริระชาตุโย เกสาธาตุโย อะระหันตะชาตุโย เจตียัง คันธะกุฎ्ฐิง
จะตุราสตีสะหัสเส ธัมมกัซันเต สัพฺเพสัง ปาทะเจตียัง อะหัง วันทามิ สัพฺพะโสฯ

วันทาน้อย

วันทามิ ภันเต สัพฺพัง อะปะราธัง ขะมะถะเม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญฺญํ
สามินา อะนุโมทิตฺตัพฺพัง สามินา กะตัง ปุญฺญํ มัยหัง ทาตฺตัพฺพัง, สาธุ สาธุ อะนุโม
ทามิฯ

การถวายเทียนพรรษา

การถวายเทียนเพื่อจุดตามประทีปเป็นพุทธบูชา นั้น มาจากอานิสงส์ การถวายเทียนเพื่อจุดเป็นพุทธบูชา ที่ปรากฏความในพระไตรปิฎกและใน คัมภีร์อรรถกถา ว่าพระอนุรุทธเถระ เคยถวายเทียนบูชาทำให้ได้รับอานิสงส์ มากมาย รวมถึงได้เป็นผู้มีจักขุทิพย์ด้วย ด้วยการพรรณาอานิสงส์ดังกล่าว อาจทำให้ชาวพุทธนิยมจุดประทีปเป็นพุทธบูชามานานแล้ว นอกจากนี้เพื่อ เป็นการให้แสงสว่างแก่พระภิกษุที่จะศึกษาเล่าเรียนในช่วงเวลากลางคืน ตลอดพรรษา

แม้ว่าปัจจุบัน สภาพสังคมจะไม่ใช้เทียนให้แสงสว่างแล้ว (แต่บาง พื้นที่ก็ยังจำเป็นต้องใช้ ด้วยไฟฟ้ายังเข้าไปไม่ถึงก็มี) มีไฟฟ้าใช้กันโดยทั่วไป ทำให้บางกลุ่มจึงหันมานิยมถวายหลอดไฟแทนเทียนพรรษากันมากขึ้น แต่ กระนั้น เทียนพรรษาก็ยังนิยมถวายกัน โดยในวันพระทุกวันช่วงเข้าพรรษา ก็ จะมีการจุดเทียนพรรษากันตลอดพรรษานั้น

เมื่อต้นเทียน และบิรवार อาจจะเป็นผ้าอาบน้ำฝน หรือของถวาย อื่นๆ ก็นำมาพร้อมยังมณฑลพิธี จากนั้น ประธานจุดเทียนบูชาพระ รัตนตรัย ทุกคนประนมมือพร้อมกัน กล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยา มะ

อิมิณา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยา มะ

อิมิณา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยา มะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะะวา พุทัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะหาวกาขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สภาวะะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ
หุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณนะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสุง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะปัญจะ สีลานียาจามะ
หุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะ สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณนะสะหะปัญจะสีลา นียาจามะ)
รับศีล โดยกล่าวตามพระสงฆ์ที่ละข้อ ทั้งบทไตรสรณคมน์และศีล ๕
นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

พุทัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ พุทัง สะระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตียัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตียัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะตียัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

(เฉพาะพระสงฆ์) ติสระณะ คมะนัง นิฏฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) “อามะกันเต”

ปาณาติปาตา เวระมะณี ลิกขา ปะทัง สะมาทียามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี ลิกขา ปะทัง สะมาทียามิ

กาเมสุ มิจฉาจारा เวระมะณี ลิกขา ปะทัง สะมาทียามิ

มุสาวาทา เวระมะณี ลิกขา ปะทัง สะมาทียามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี ลิกขา ปะทังสะมาทียามิ

(พระสงฆ์สรูปศีล)

อิมาเน ปัญจะ ลิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะติง ยันติ, สีเลนะ โภคะสัมปทา, สีเล
นะ นิพพุติง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโลธะเยฯ

กล่าวถวายเทียนพรรษา

(ตั้ง นะโม ๓ จบ)

ยัคฆะ ภันเต,สังฆิเ ปะฏิขานาตุ , มะยัง ภันเต, เอตัง ปะทีปะ
ยุดัง, สะปะริวารัง, เตมาสัง, พุทธัสสะ ปุชณะตถายะ, อิมัสสะหิมัง
อุโปสะถาคาเร* , นียยาเทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง เตมาสัง , พุทธัส
สะ , ปุชณะตถายะ, ปะทีปะยุดัสสะ,ทานัสสะ , อานิสังโส , อัมหากัญ
เจะระ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ปิยะชะนาหัง, ทีฆะรัตตัง,หิตายะ สุขา
ยะ สังวัตตะตุ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์โปรดรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย
ขอมอบถวายเทียนเล่ม(คู่)นี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ ณ อุโบสถ* (วิหาร/
อาราม) นี้ เพื่อเป็นพุทธบูชาตลอดพรรษา ขออานิสงส์แห่งการถวายเล่ม(คู่)
เทียน เพื่อเป็นพุทธบูชา ตลอดพรรษานี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อ
ประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปวงชนทั้งหลายมีมารดา
บิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ

* หมายเหตุ หากถวาย ณ อุโบสถ ก็ กล่าวว่า “อุโปสถาคาเร”
หากถวาย ณ วิหาร ก็ กล่าวว่า “วิหาระ”
หรือสามารถกล่าวรวมๆ ว่าถวายในอาราม ก็ กล่าวว่า “อารามะ”

จากนั้นถวายเทียนพรรษา และประเคนปัจจัยไทยทานแด่พระสงฆ์
พระสงฆ์อนุโมทนาพร้อมกับให้พร

อนุโมทนาคาถา

(เป็นบทที่พระสงฆ์อนุโมทนาในการถวายทานและให้พร จะกรวดน้ำตอนบทธ ธะธา
ไปจนถึง ...มะณีโชติระโส ธะธา แต่กรวดน้ำเพียงครั้งหนึ่งก่อน อีกครั้งที่เหลือ ไว้กรวด
ตอนบทธกรวดน้ำแบบพื้นเมือง)

ยะธา วาริวะหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง เอะวะเมวะ อิติ ทินนัง
เปตานัง อุปะกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ชิปปะเมวะ สะมิชณะ
ตุ สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปัจจันโท ปัณณะระโส ยะธา มะณี โชติระโส ยะธา ฯ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ะวัตวันตะราโย สุซี
ทีสายุโก ะวะวะ อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจัจจ วุชตมาปะจาอิน จัตตาริ ธัมมา
วัชตมันติ อายุ วัณเณ สุขัง พะลัง ฯ

(พระสงฆ์อาจจะสวดบทอื่นต่อจากนี้ก็ ได้)

ผู้ฟังธรรมกรวดน้ำ ในบท ยถา ฯ โดยกรวดน้ำเพียงครั้งเดียว ส่วน
อีกครั้ง จะกรวดต่อนกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้น อาจจะนั่งสมาธิสักครู่หนึ่ง เพื่อให้ครบ ทาน ศีล ภาวนา
จากนั้นจึงกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

ยังกัญจิ กุสะลัง กัตตัพพัง กัมมัง สัพเพหิ กะเตหิ กะตัง ปุญญัง
โน อะนุโมทนตุ, สุณันตุ โภจนโต, เย เทวา อัสมิง สฺวานะ อะธิตะตา ทีฆายู
กา สะทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ,

มาตาปิตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ญาตिका สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อะญาตिका สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะ
มุญจันตุ,

สัพเพ นกขัตตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ เทวา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อัจจะริยูปัชฌายา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพพะสัมปัตตัตถัง สะมิชฌันตุ โวช

วันทาหลวง

วันทามิ พุทธัง สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ ธิัมมัง สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ สังฆัง สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ คะรูปัชฌายาจะริเย สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ กัมมัฏฐานัง สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ อาราเม พัทธะสีมายัง สัพพัง เม ไทสัง ชะมะณะ เม ภัันเต

วันทามิ เจตียัง สัพพัง สัพพัฏฐาเนสุ ปะติฏฐิตา สะรีระชาตุโย
มะหาโพธิง พุทธรูปัง สะกะลัง สะทา นาคะโลเก เทวะโลเก ภัร์ห์มะโลเก
ชัมพูทีเป ลังกาทิเป สะรีระชาตุโย เกสาธาตุโย อะระหันตะชาตุโย เจตียัง
คันธะกุญิง จะตุราสีติสะหัสเส ธิัมมกัซันเธ สัพเพสัง ปาทะเจตียัง อะหัง
วันทามิ สัพพะโสช

วันทาน้อย

วันทามิ ภัันเต สัพพัง อะปะราธัง ชะมะณะเม ภัันเต, มะยา กะตัง
ปุญญัง สามีนา อะนุโมทิตัพพัง สามีนา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ
สาธุ อะนุโมทามิฯ

ตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง

การตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง มักกระทำในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสถาปนา หรือวันสำคัญอื่นๆ ตามแต่จะเห็นสมควร เมื่อมีการตกลงมั่นหมายว่าจะทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งแล้ว ก็จะมีมนต์พระสงฆ์สามเณรมารับบิณฑบาตตามจำนวนที่ตกลงกันได้

เมื่อถึงวันงาน สิ่งที่ต้องเตรียมได้แก่ ของใส่บาตรครบตามจำนวนพระสงฆ์แล้ว ยังต้องเตรียมสถานที่อันสมควร โดยจัดโต๊ะ และที่นั่งสำหรับพระสงฆ์ มีขันขอศีล และतालปัตร สำหรับพระสงฆ์ให้ศีล รวมถึงถุงสำหรับถ่ายข้าวสารอาหารแห้งจากบาตรพระสงฆ์

เมื่อศรัทธา พร้อมแล้ว จึงนิมนต์พระสงฆ์มายังสถานที่เตรียมไว้ พร้อมเริ่มพิธี โดยมีผู้นำศาสนพิธีกล่าวไหว้พระรับศีล ตามลำดับดังนี้

- อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปุชฺชเยยา มะ
- อิมิณา สักกาเรนะ ธัมมมัง อะภิปุชฺชเยยา มะ
- อิมิณา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปุชฺชเยยา มะ

บทบูชาพระรัตนตรัย

- อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ะคะควา พุทฺธัง ะคะควันตัง ะภิวาเทมิ (กราบ)
- สะหฺวากขาโต ะคะควะตา ธัมโม ธัมมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
- สุปะฏิปันโน ะคะควะโต สวอะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

สมาทานศีล ๕

มะยัง ภันเต ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ
หุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสระระณณะ สะหะ ปัญจะสีลา นียาจามะ

(บางแห่งใช้ตามแบบไทย คือมีคำว่า วิสุง ดังนี้

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณณะ สะหะปัญจะ สีลานียาจามะ
หุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณณะ สะหะปัญจะสีลา นียาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสระระณณะสะหะปัญจะสีลา นียาจามะ)

รับศีล โดยกล่าวตามพระสงฆ์ที่ละข้อ ทั้งบทไตรสรณคมน์และศีล ๕

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

หุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

(เฉพาะพระสงฆ์) ติสระระณณะ คะมะนัง นิฏฺฐิตัง

(รับพร้อมกันว่า) “อามะภันเต”

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
กาเมสุ มิจฉาจारा เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
มุสาวาทา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขา ปะทังสะมาதியามิ
(พระสงฆ์สรูปศีล)

อิมานิ ปญฺจะ สิกขาปะทานิ, สีเลนะ สุคะตัง ยันติ, สีเลนะ โภคะสัมปทา,
สีเลนะ นิพพุตัง ยันติ, ตัสมา สีลัง วิโสธะเยห

จากนั้นกล่าวคำถวายข้าวสารอาหารแห้ง ดังนี้

(พร้อมกัน)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
(กล่าวตามที่ละวรรค)

อิมานิ มะยัง ภันเต ตันฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอินชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ

อิมานิ ตันฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะ
รัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายข้าวสาร
กับทั้งบริวารเหล่านี้แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ข้าวสาร
กับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์สุขแก่ข้าพเจ้า
ทั้งหลายสิ้นกาลนานเทอญ

เมื่อกล่าวคำถวายแล้ว ประธานในพิธีนำข้าวสารอาหารแห้ง ๑ ชูคนำมาถวายพระสงฆ์ จากนั้นพระสงฆ์กล่าวอนุโมทนา

(บางแห่งอาจจะกล่าวคำถวายแล้ว ให้พระสงฆ์เดินรับบิณฑบาต จนเสร็จแล้วกลับมาอนุโมทนาให้พร)

อนุโมทนาคาถา

(เป็นบทที่พระสงฆ์อนุโมทนาในการถวายทานและให้พร จะกรวดน้ำตอนบท ยะถา ไปจนถึง ...มะณีโชติระโส ยะถา แต่กรวดน้ำเพียงครั้งหนึ่งก่อน อีกครั้งที่เหลือ ไว้กรวดตอนบทกรวดน้ำแบบพื้นเมือง)

ยะถา วาริวะหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง เอวะเมวะ อิติ ทินนัง
เปตานิ อุกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตติตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชณะ
ตุ สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปาจันโท ปันณะระโส ยะถา มะณี โชติระโส ยะถา ฯ

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ะวัตวันตะราโย สุขี
ทีชฌายโก ะวะ ะภิวาทะนะลีลิสสะ นิจัจจ วุชตมาปะจายิโน จัตตาโร ฐัมมา
วัชตมันติ อายุ วุณเณ สุขัง พะลัง ฯ

(พระสงฆ์อาจจะสวดบทอื่นต่อจากนี้ก็ได้)

ผู้ฟังธรรมกรวดน้ำ ในบท ยถา ฯ โดยกรวดน้ำเพียงครั้งเดียว ส่วน
อีกครั้ง จะกรวดตอนกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้น อาจจะนั่งสมาธิสักครู่หนึ่ง เพื่อให้ครบ ทาน คีล ภาวนา
จากนั้นจึงกล่าวคำกรวดน้ำแบบพื้นเมืองอีกครั้งหนึ่ง

กรวดน้ำแบบพื้นเมือง

อิหัง ทานะกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง สีละกัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

อิหัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง,

ยังกัญจิ กุสะลัง กัตตัพพัง กัมมัง สัพเพติ กะเตติ กะตัง ปุญญัง
โน อะนุโมหันตุ, สุนันตุ โภจนโต, เย เทวา อัสมิง ฐาเน อะธิคะตา ทีชายุ
กา สะทา โหนตุ สัพพะสัตตตานัง สุขี อัตตตานัง ปะริหะรันตุ,

มาตาปิตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ญาตिका สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อะญาตिका สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ ปิสา, สัพเพ ยักขา, สัพเพ เปตา, สุขิตา โหนตุ ทุกขา

ปะมุญจันตุ,

สัพเพ นกขัตตา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ เทวา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพเพ อาจะริยูปัชฌายา สุขิตา โหนตุ ทุกขา ปะมุญจันตุ,

สัพพะสัมปัตตีนัง สะมิชฌันตุ โวฯ

วันทาน้อย

วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ชะมะถะเม ภันเต, มะยา กะตัง
ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ
สาธุ อะนุโมทามิฯ

จากนั้นพระสงฆ์เดินรับบิณฑบาตในลำดับสุดท้าย

บทสวดมนต์อื่นๆ

คำไหว้บารมี ๓๐ ทิศ(แบบครูบาทศรีวิชัย)

ทานะ ปาระมี สัมปันโน , ทานะ อุปะปาระมี สัมปันโน , ทานะ ประระมัตตะ
ปาระมี สัมปันโน,เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมีสัมปันโน , อิตติปิ โส ภาคะวา

สีละ ปาระมี สัมปันโน , สีละ อุปะปาระมี สัมปันโน , สีละ ประระมัตตะปาระมี
สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมีสัมปันโน , อิตติปิ โส
ภาคะวา

เนกขัมมะ ปาระมี สัมปันโน , เนกขัมมะ อุปะปาระมี สัมปันโน , เนกขัมมะ
ประระมัตตะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระ
มีสัมปันโน , อิตติปิ โส ภาคะวา

ปัญญา ปาระมี สัมปันโน , ปัญญา อุปะปาระมี สัมปันโน , ปัญญา ประระมัต
ตะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมีสัมปันโน ,
อิตติปิ โส ภาคะวา

วิริยะ ปาระมี สัมปันโน , วิริยะ อุปะปาระมี สัมปันโน , วิริยะ ประระมัตตะ
ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมีสัมปันโน , อิต
ติปิ โส ภาคะวา

ขันตี ปาละมี สัมปันโน , ขันตี อุปะปารมี สัมปันโน , ขันตี ประระมัตตะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

สัจจะ ปาละมี สัมปันโน , สัจจะ อุปะปารมี สัมปันโน , สัจจะ ประระมัตตะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

อะธิฏฐานะ ปาละมี สัมปันโน, อะธิฏฐานะ อุปะปารมี สัมปันโน, อะธิฏฐานะประระมัตตะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

เมตตา ปาละมี สัมปันโน , เมตตา อุปะปารมี สัมปันโน , เมตตา ประระมัตตะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

อุเปกขา ปาละมี สัมปันโน , อุเปกขา อุปะปารมี สัมปันโน , อุเปกขา ประระมัตตะปาละมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

ทะสะ ปาละมี สัมปันโน , ทะสะ อุปะปารมี สัมปันโน , ทะสะ ประระมัตตะปาละมี สัมปันโน,เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาละมีสัมปันโน , อิติปิ โส ภาคะวา

พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ นะมามิหัง

นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ

(นำ) หันทะ ทะย้ง สระระกัญญะ พุทธะมังคะละ คาถาโย

ภะณามะ เส

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม
โกณฑัญญะ ปุพพะภาเค จะ อาคะณเวยเย จะ กัสสะโป
สารีปุตโต จะ ทักขิณเณ หะระติเย อุปาลี จะ
ปัจฉิมะปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ ตะวัมปะติ
โมคคัลลานะ จะ อุตตะเร อีสานะปิ จะ ราหุโล
อิมะ โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิตตะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหติ สักกาเรติ จะ ปุชิตา
เอเตสัง อานุกาเวนะ สัพพะโสตถิ ภะวันตุ โน

อิจเจวะมัจฉันตะนะมัสสะเนยยัง

นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยยัง ยัง

ปุญญาภิสันทัง วิปลัง อะลัตถัง

ตัสसानุกาเวนะ ทะตันตะราโย

ชุมนุมเทวดา

(นำ) สักเค กาเม จะ รูปเป คิริสิขะระตะเถ จันตะ
ลิกเข วิมานเ ที่เป รัฎฐเ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน
เคหะวัตถุหม์หิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิ
สะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะ
จะนัง สาธะโว เม สุณันตุ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อาระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อาระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อาระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

นโม เม

นะโม เม สัพพะพุทธานัง ทวัตติงสา วัระระลักขะโณ
ตังฆังกะโร มะหาวิโร เมธังกะโร มะหายะโส
สระระณังกะโร โลกะหิโต ทิปังกะโร ชุตินณะโร
โกญจัญญโณ ชะนะปาโมกโข มังคะโล ปุริสาสะโภ
สุมะโน สุมะโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภิตो คุณะสัมปันโน อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปชโชโต นาระโท วัระระสาระถิ
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร สุขเมโธ อัคคะปุคคะโล
สุชาโต สัพพะโลกักคโค ปิยะทัสสี นะราสะโภ
อัตตะทัสสี การุณีโก ธัมมะทัสสี ตะมะนุโท
สิทธัตโธ อะสะมะ โลกะ วิสโส จะ วัระทะตัง วัระโร
ปุสโส จะ วัระระโท พุทโธ วิปัสสี จะ อะนุปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถาวาโห โภนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริมัมปันโน โคตะโม สักกะปะงคะโว ฯ
อัญญะวีระสะติ สังฆาตา อิมะ พุทธา มะหิทธิกา
กะรุณา คุณะสัมปันนา สัพพะโลกาภิปุชิตา
เอเต ทะสะ พะลา พุทธา อุตตะมา อัคคะปุคคะลา
เตปิ สังฆะคุณา อาสูง ปิติเย อะมะตัง ปะทัง

เอเต พุทธา อะตีตา จะ
อัญญะวีสะติ เม พุทธ
เตสัง ญาณณะ สีเลนะ
เตปิ โน อะนุรักขันตุ
อัญญะวีสะติ เม พุทธ
กัปปานิ สะตะสะหัสสานิ

มังคะลา โหนติ สัพพะทา
อะหัง วันทาமி สัพพะทา
ขันตีเมตตาพะเลนะ จะ
อาโรคะเยนะ สุขะเยนะ จะ
โย นะโร สะระณัง คะโต
ทุกคะติง โส นะ คิจฉะติ

อัญญะวีสะติ พุทธะประริตตังฯ

มังคะละสูตรตั้ง

อะเสวะนา จะ พาลานัง
ปุชชา จะ ปุชชะนียานัง
ปะฏิฐปะเทสะวาโส จะ
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ
สุภาสิตา จะ ยา วาจา
มาตาปัตตุอุปัฏฐานัง
อะนากุลลา จะ กัมมันตา
ทานัญจะ ธิมมะจะริยา จะ
อะนะวัชชานิ กัมมานิ
อาระตี วิระตี ปาปา

ป็นชิตานัญจะ เสวะนา
เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
วินะโย จะ สุสิกขิโต
เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
ปุตตะทาร์สสะ สังคะโห
เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
ญาตะกานัญจะ สังคะโห
เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
มัชชะปาณา จะ สัญญะโม

อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ	เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
คาระโว จะ นิวาโต จะ	สันตฺตฺฐี จะ กะตฺตฺญฺดา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง	เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา	สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสะกัจฉา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ	อะริยะสัจจานะทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ	เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
มุญฺหัสสะ โลกะธัมเมหิ	จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง	เอตัม มังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัตถวานะ	สัพพัตตะมะปะราชาชิตา
สัพพัตตะ โสตถิง คัจฉันติ	ตันเตสลัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

สุโข

สุโข พุทธานัง อุปปาโท	สุขา สัทธัมมะเทสะนา
สุขา สังฆัสสะ สามัคคี	สะมัคคานัง ตะโป สุโข
ขัตติโย เสฏฺฐิ ชะเนตฺตสะมิง	เย โคตะปะติฌายิโน
วิชชาจะระณะสัมปันโน	โส เสฏฺฐิ เทวะมะนุสเส
ทิวา ตะปะติ อาทิจโจ	รัตติมาภาติ จันทิมา
สันนัทโท ขัตติโย ตะปะติ	ฌายี ตะปะติ พราหมะโณ
อะถะ สัพพะมะโหรัตตัง	พุทฺโธ ตะปะติ เตชะสา ฯ

อะโรคะยา ประระมา ลากา สันตภูฐี ประระมัง ณะนัง
วิสสาสา ประระมา ญาตี นิพพานัง ประระมัง สุขัง ฯ

พุทธโธ มังคะละ

พุทธโธ มังคะละสัมภูโต	สัมพุทธโธ ที่ปะหุตตะโม
พุทธะมังคะละมาคัมมะ	สัพพะทุกขา ปะมุจจะเร
ธัมโม มังคะละสัมภูโต	คัมภีโร ทุทฺสโส อุดฺนง
ธัมมะมังคะละมาคัมมะ	สัพพะภะยา ปะมุจจะเร
สังโฆ มังคะละสัมภูโต	วระระทักขิณเณยโย อะนุตตะโร
สังฆะมังคะละมาคัมมะ	สัพพะโรคา ปะมุจจะเร

เทวดาอุยโยชนคาถา

ทุกข์ปัดตา จะ นิททุกขา	ภะยัปัดตา จะ นิพภะยา
โสภัปัดตา จะ นิสโสกา	โหนตุ สัพเพปิ ปาณินโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหติ	สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพเทวานุโมทนต์ุ	สัพพะสัมปัตติสัทธา
ทานัง ทะทนต์ุ สัทธาเย	สีลัง รักขนต์ุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ	คัจฉนต์ุ เทวะตา คะตา
สัพเพ พุทธา พระลัปัดตา	ปัจเจกานัญญะยัง พะลัง
อะระหันตานัญญะ เตชะนะ	รักขังพันธามิ สัพพะโส

ภะวะตุสัพพ์

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง	รักขนต์ุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ	สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ๗

บทสวดคาถาโพธิบาท - คาถาป้องกันภัย ๑๐ ทิศ

บูรพาจารย์ พระพุทธรูปคุณงาม บูรพาจารย์ พระอัมเมตัง
บูรพาจารย์ พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อาคเนยจารย์ พระพุทธรูปคุณงาม บูรพาจารย์ พระอัมเมตัง
อาคเนยจารย์ พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ทักษิณจารย์ พระพุทธรูปคุณงาม บูรพาจารย์ พระอัมเมตัง
ทักษิณจารย์ พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

หริตจารย์ พระพุทธรูปคุณงาม บูรพาจารย์ พระอัมเมตัง
หริตจารย์ พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ปัจฉิมจารย์ พระพุทธรูปคุณงาม บูรพาจารย์ พระอัมเมตัง
ปัจฉิมจารย์ พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวิญชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวิญชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

พายัพรัสมิง พระพุทธรูปคฤณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง

พายัพรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อุตรรัสมิง พระพุทธรูปคฤณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง

อุตรรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อิสานรัสมิง พระพุทธรูปคฤณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง

อิสานรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

อากาศรัสมิง พระพุทธรูปคฤณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง

อากาศรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

ปฐวีรัสมิง พระพุทธรูปคฤณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง

ปฐวีรัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัณชัยเย สัพพะทุกข์
สัพพะโคก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัณชัยเย
สัพพะระนัง สัพพะลาภัง ภาวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ

คำไหว้พระธาตุประจำปีเกิด (ชุธาตุ)

ปีໃ้ หรือ ปีชวด

ไหว้พระธาตุศรีจอมทอง อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)

อะหัง นะมามิ ติโลกะโมลี ติโลภัสสะ ภาคะวะโต ทักขิณโมลี
ปะติฏฐาสี ภาคะวะโต อธิษฐานะพะเลณัฏฐิตัง โลหะญญะ พุทธาณัง
อังกะรัฏฐัง กิตติมันตัง นะโมหะรัง โลกานัง สัพพะโลเกหิ ปุชิตัง นะมัสสะปัต
ติवासะ นะ สัพพะทา”

ปีเป้า หรือ ปีฉลู

ไหว้พระธาตุลำปางหลวง อ.เกาะคา จ.ลำปาง

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)

ยา ปาตุภูตาอะตุลานุกาวา จิริง ปะติฏฐิตา สัมภะกะปปะปุเร เทเวนะ
คุตตา อุตตะราภิเชยยา นะมามิ หันตัง วัระระชินะ ธาตุง กุมาระสัสสะปัง
นะลาตุธาตุโย เมสิยะมะหาเถระ กัณณะธาตุ ฐะเปติ มะหารูาเน เจตียัง
ปุชิตา นะระ เทเวหิ อะหัง วันทาหิ ธาตุโย

ปียี่ หรือ ปีชาล

ไหว้พระธาตุช่อแฮ อ.เมือง จ.แพร่

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

โกเสยยะระชัคคะ ปัพพะเต สัตตะมะโนรัมเม พุทธเกสา อะหัง
วันทามิ สัพพะทา อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะโส

ปีเหม้า หรือปีเถาะ

ไหว้พระธาตุแช่แห้ง อ.ภูเพียง จ.น่าน

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ยา ธาตุภูตา อะตุล นันทะปุเร เทวานุกาเวนะ วัระธาตุ เสฏฐัง
อะหัง วันทามิ สัพพะทา อะหัง วันทามิ ธาตุโย

ปีสี่ หรือ ปีมะโรง

ไหว้พระสิงห์ วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร อ.เมือง จ.เชียงใหม่

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

นะมามิ สิหังคะพิมพัง สุวณฺณา วีรัมมัง สังการะชาตัง โสภา สะราภี
กัณตัง นะมามิหัง

ปีไล้ หรือ ปีมะเส็ง

ไหว้พระเจดีย์พุทธคยา ประเทศอินเดีย หรือไหว้พระธาตุวัดเจ็ดยอด
อ.เมือง จ.เชียงใหม่ (แทน)

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ปะฐะมัง โพธิปัลลังกัง ทุดิยัง อะนิมัสสะกัง ตะติยัง จังกะมะเสฏฐัง
จะตุตถัง ระตะนะพะรัง ปัญจะมัง อะชะปาละนิโคธัง ฉัญญัง ราชายะตะนัง
สัตตะมัง มุจจะลินทัง อะหัง วันทามิ ทูโร

ปีสะง่า หรือ ปีมะเมีย

ไหว้พระเจดีย์ชเวดากอง เมืองย่างกุ้ง สหภาพเมียนมา

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ซั่มพุทีเป ะระฐาเน สิงคุดตะเร นะโมรัมเม สัตตะระตะนะ

ปะฐะมัง กะกุลันธัง สุวัณณะทัณทัง ธาตุโย ฐัสสะติ

ทุดิยัง โโกนาคมะนัง ธัมมะกะระณัง ธาตุโย ฐัสสะติ

ตะติยัง กัสสะปัง พุทธะจีวะรัง ธาตุโย ฐัสสะติ

จุตุตถัง โคตะมะอัฐฐะเกสะธาตุโย ฐัสสะติ

ปัญจะมัง อะริยะเมตเตยโย อะนาคะเต อุตตะมังคะธาตุโย

อะหัง วันทามิ ทูระโต

ปีเม็ด หรือ ปีมะแม

ไหว้พระธาตุคอกยสุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

สรวัดณะเจตียัง เกสะวะระเทเวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง
วันทามิ สัพพะทา

ปีสัน หรือ ปีวอก

ไหว้พระธาตุพนม จ.นครพนม

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

บุริมายะ ทิสายะ, ทักขินายะ, ปัจฉิมายะ ทิสายะ, อุตตะรายะ ทิสายะ,
เหฏฐิมายะ ทิสายะ, อุปะริมายะ ทิสายะ, กะปะณะศิริสมิง ปันพะเต
มะกัสสะเปนะ ลูาปิตัง พุทธะอุรังคธาตุง สีระสา นะมามิ

ปีเร้า หรือ ปีระกา

ไหว้พระธาตุหริภุญชัย อ.เมือง จ.ลำพูน

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

สรวัดณะเจตียัง หาริภุญชะยัฎฐัง ะระโมลีธารัง อูรัฎฐิเสฎฐัง สะหะ
อังกุสิฎฐัง กัจจายะเนนานิตะปัตตะปุรัง สีเสนะ มัยหัง ปะณะนามิ ธาตุง
อะหัง วันทามิ สัพพะทา

ปีเส็ด หรือ ปีจอ

ไหว้พระธาตุเกตแก้วจุฬามณี บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ (หรือพระธาตุอินทร์แขวน เมืองมอญ สหภาพเมียนมา หรือ วัดเกตูการาม จ.เชียงใหม่)

คำกล่าวบูชา พระธาตุเกตแก้วจุฬามณี

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

ดาวะดิงสาเยะ ปุรัมเม เกสะจุฬามะณี สะรีระปัพพะตา ปุชิตา สัพพะเทวานัง ตังสิระสา ตังธาตุอุตตะมัง อะหัง วันทามิ สัพพะทา

ปีไค้ หรือ ปีกุน (ลั่นนาวา ปีกุญชร)

ไหว้พระธาตุคดยดุง จ.เชียงราย

คำกล่าวบูชา

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

พิมพา ฐะชัคคะปัพพะเตนะ จุฬาทตุ จิริง มะหาคะมานะ मामิหัง อะหัง วันทามิ

หมายเหตุ คำกล่าวบูชานี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่ง อาจจะมีคำกล่าวบูชา หรือคำไหว้อื่นอีก

คำใส่ขันแก้วทั้งสาม

ใส่ในส่วนที่ ๑ บุษยาพระพุทธเจ้า กล่าวว่่า “พุทโธ อะระหัง”
ใส่ในส่วนที่ ๒ บุษยาพระธรรม กล่าวว่่า “ธัมโม ปัจฉัตตัง”
ใส่ในส่วนที่ ๓ บุษยาพระสงฆ์ กล่าวว่่า “สังโฆ ยะทิทัง”

คำลาข้าวพระเจ้า

พุทธเสสัง มังคะลััง ยาจามิ (๓ หน)

วันเสียบประจำเดือน (วันปรััสสทา)

เกียง	ห้า	เก้า	เสียบ อาทิตยั กับ จันทรั
ยี่	หก	สิบ	เสียบ อังคาร วันเดี๋ยว
สาม	เจ็ด	สิบเอ็ด	เสียบ เสาร์ กับ พฤษัสบดี
สี่	แปด	สิบสอง	เสียบ ศุกรั กับ พุทธ

พระประจำวันเกิด

วันอาทิตยั	พระปางถวายนเตร
วันจันทรั	พระปางห้ามญาคู
วันอังการ	พระปางไสยาสนั
วันพุท	พระปางอุ้มบาตร
วันพฤษัสบดี	พระปางนัังสมาธิ
วันศุกรั	พระปางรำพึง
วันเสาร์	พระปางนาคปรก
วันราหู (พุทกลางคีน)	พระปางป่าเลไลยกั

ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

๑๖๘ ถ.ช่วยถแก้ว ต.สว่างเดือก อ.เมือง อ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐-๕๓๙๒-๑๔๔๔ ต่อ ๑๖๐๐, ๑๖๐๑

โทรสาร ๐-๕๓๙๒-๑๔๔๔ ต่อ ๑๖๐๐

website: <http://rmutlculture.rmutl.ac.th>

E-mail: rmutlculture1@gmail.com